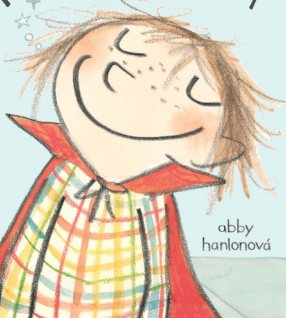

DORKA

FANTASMA GorkA

abby
hanlonová

DORKA
FANTASMA GORKA

DORKA

FANTASMA GORKA

ABBY HANLONOVÁ

B R I O

Pro Ann Tobiasovou, mou dobrou vílu

Text copyright © 2014 Abby Hanlonová

Translation © 2016 Klára Míčková

Czech edition © 2016 Nakladatelství Slovart

Dorka Fantasmagorka

Z anglického originálu Dory Fantasmagory

(Dial Books, London 2014) přeložila Klára Míčková

Redigovala Jana Kunová

Korektury Adéla Lapáčková

Editorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v edici BRIO v roce 2016

Vydání první

Sazbu zhotovil Item, spol. s r. o., Bratislava

Tisk PATRIA I., spol. s r. o., Prievidza

ISBN 978-80-7529-040-3

FANTASMAGORIE

snový stav mysli, kdy skutečné dění
splývá s představami

KAPITOLA PRVNÍ

Mimino

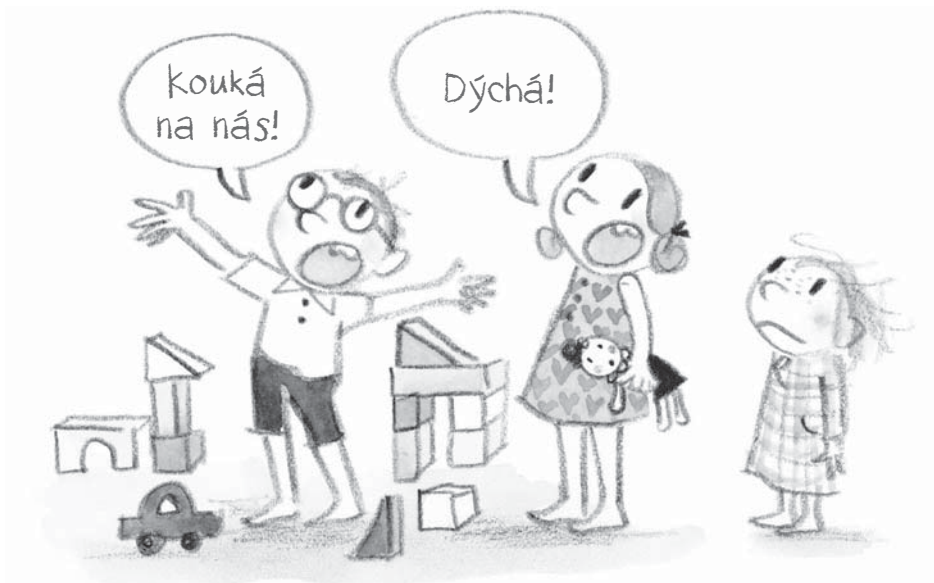
Jmenuju se Dora, ale všichni mi říkají Rošťanda. Tohle je moje rodina. Já jsem ta nejmenší.

Moje ségra se jmenuje Viola a brácha Lukáš. Viola je z nás nejstarší. Ani jeden ze sourozenců si se mnou nikdy nechce hrát. Prý jsem mimino.

„Mami, Rošťanda nás otravuje!“

„Co dělá?“ křikne maminka.

Kdykoliv si s nimi chci hrát, vždycky mě odbydou: „NECH NÁS NA POKOJI, PROSÍM TĚ!“

A tak je to celé léto. Já se ale odbýt nenechám.
Jenže mě nikdy nenapadá, co povídat, a tak se
radši ptám. Na cokoliv, co mě zrov-

Co
znamená
„prosím“?

Proč máme
v podpaží
jamku?

Jak se vyrábí
plasty?

„Nemůžu se dočkat, až začne škola. Konečně nám dá Rošťanda pokoj!“ vzdychne Viola.

„Přesně!“ zabručí Lukáš.

„O škole nemluvte!“ Zakryju si uši. Přesu si, aby léto nikdy neskončilo. Nejradši jsem doma v noční košili a do školy se mi nechce převlíkat.

„Máš na sobě zimní noční košili,“ utrousí Viola.

„A navíc naruby,“ dodá Lukáš.

„A taky obráceně,“
doplní sestra.

„No a?“ opáčím.

„No a teď když už je ti šest, měla by ses přestat chovat jako mimino!“

„Proč mi pořád říkáte mimino?“ postěžuju si.

„Protože mluvíš sama se sebou,“ odvětlí Viola.

„A máš záchvaty vzteku,“ přisadí si bratr.

„A hraješ si se strašidlama,“ řekne sestra.

Já že mluvím sama se sebou? Vůbec nechápu, co tím myslí. SAMA SE SEBOU zásadně nemluvím. Povídám si s kamarádkou Maruškou, kterou nikdo kromě mě nevidí.

Maruška
si se mnou
hraje vždycky.
Podle ní jsem
suprová.

V noci mi spí
pod postelí.

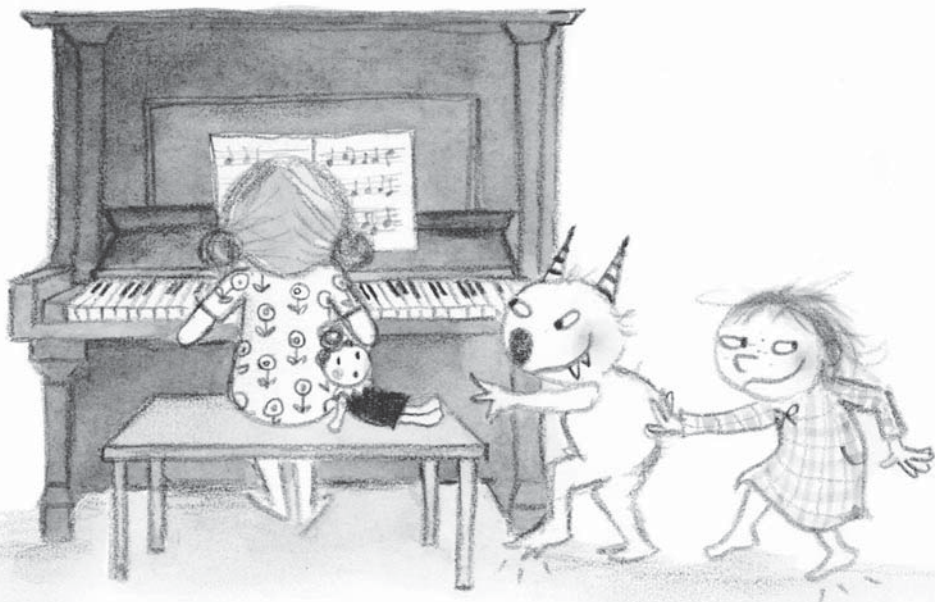

Přes den mě Maruška všude doprovází.
Chce dělat to samé co já. Většinou mi to neva-
dí, ale někdy ji musím odhánět.

„Tak jo, Maruško, na co si chceš hrát?“ ze-
ptám se.

Maruška ráda dělá třeba tohle:

Pokouší se ukrást Violinu panenku Třešinku

Předstírá spánek

Chodí tajně na sušenky
do kredence

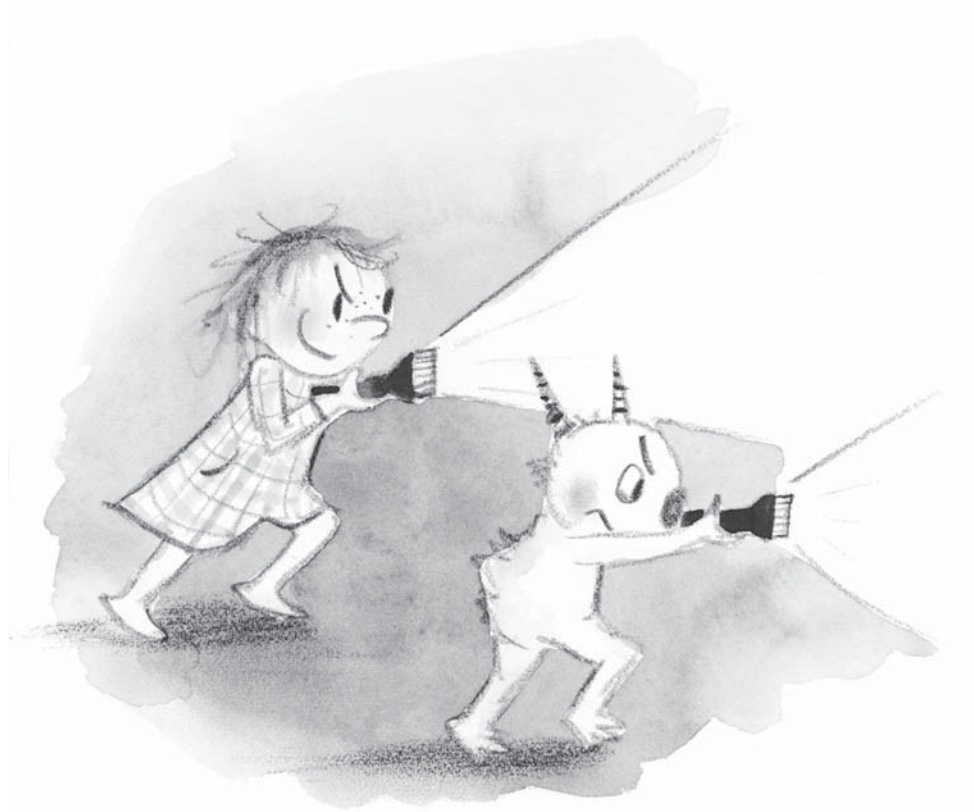
Cvičí

Nechá se vozit po domě
v koši na prádlo

Proč mluvíš
na ten koš?

Rychleji?

Hledá strašidla

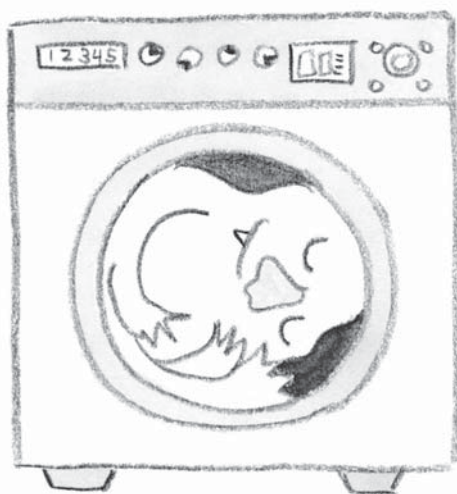
Záchodák

kečupák

Luxák

Marušku mám nejradši, ale jinak žije v našem domě spousta strašidel. Máme tu Záchodáka, co přijde, když sedíte moc dlouho na záchodě.

Pak je tu taky Kečupák. Ten zase dělá divné zvuky, když mačkáte láhev s kečupem.

Prádelák